

ת"פ 37952/01/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד אלחמידי, מאגדי מוסארי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 37952-01-14 מדינת ישראל נ' אלחמידי ואח'

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מחמוד אלחמידי
2. מאגדי מוסארי

הנאשמים

גזר דין

כללי

1. ביום 20.1.14 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום המייחס להם עבירות של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין", "החוק"); סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332 (2) לחוק; הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) יחד עם סעיף 162(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (לנאשם 1 בלבד), ונהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת הביטוח [רכב מנועי], התשל"ל-1970 (לנאשם 1 בלבד).

2. בשולי כתב האישום ביקשה המאשימה לחלט רכב מסוג הונדה מ.ר. 9522908 אשר שימש לביצוע העבירות.

3. בתיק החלו להישמע הוכחות וביום 20.3.17, לאחר שנסתיימה פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים בכתב אישום מתוקן והורשעו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק, וכן הורשע הנאשם 1 בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) יחד עם סעיף 162(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 ונהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, תשל"ל-1970.

הנאשמים הופנו לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש בעניינם.

4. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם 1 מעולם לא עבר מבחני נהיגה להוצאת רישיון ואינו מחזיק ברישיון נהיגה ישראלי. ביום 12.12.12 סמוך לשעה 21:40 נסעו הנאשמים ברכב מסוג הונדה מ.ר. 9522908 (להלן: "הרכב") ברחוב מנחם דניאל ברמלה כשהנאשם 1 נהג ברכב והנאשם 2 ישב לידו.

אותה העת נסעו השוטרים אמיר אלימלך, אור ניסים ונורית טל בניידת משטרתית במסגרת עבודתם בעיר והבחינו בנאשמים נוסעים ברכב. השוטר אמיר, אשר ידע כי לנאשם 1 אין רישיון נהיגה, כרז לנאשמים לעצור, אך הנאשמים התעלמו וברחו בנסיעה פרועה מהמקום. הנאשמים פנו לדרך עפר, ומשם פנו במהירות לרחוב קלאוזנר מבלי לתת זכות קדימה וגרמו לכלי רכב שנסעו ברחוב קלאוזנר לבלום ולסטות לנתיב הנגדי. מרחוב

עמוד 1

קלאוזנר פנו הנאשמים לכביש 40 והמשיכו בנהיגה פרועה בכך שעקפו כלי רכב משול הדרך, במהירות העולה על 100 קמ"ש, סטו בין הנתבים בצורה חדה שסיכנה את המשתמשים בדרך וגרמו לכלי רכב לסטות לשוליים. משם המשיכו הנאשמים לרחוב ביאליק ובהגיעם לצומת הרחובות ביאליק ויחזקאל פנו שמאלה לרחוב יחזקאל בניגוד לרמזור אדום, כשבאותה עת כלי רכב אחרים עברו בצומת. לאחר מכן פנו ימינה לרחוב מור לבונה במהירות גבוהה, ואילצו מספר הולכי רגל ששהו ברחוב לקפוץ על מכוניות שחנו בצד הדרך כדי להימנע מפגיעת הרכב.

משם המשיכו הנאשמים בנסיעה פרועה לכיוון רחוב משה צדקה, ובהגיעם לרחוב יחזקאל פנו שמאלה בניגוד לכיוון התנועה, גרמו לכלי רכב שהגיעו ממול לסטות לצד הדרך ולעלות על המדרכה כדי להימנע מפגיעה. בהמשך עלו הנאשמים על אי התנועה המפריד בין המסלולים ועברו למסלול הנגדי.

כל אותה עת, דלקה הניידת אחרי הנאשמים תוך הפעלת סירנה וכרזה לנאשמים לעצור.

הנאשמים המשיכו בנסיעה לרחוב יונה הנביא. בהגיעם לבית מספר 4 עצרו הנאשמים את הרכב, יצאו ממנו וכנסו לבית המשפחה ללא הסכמת המתלוננים אשר שהו בבית באותה עת. הנאשמים אמרו למתלוננים כי רודפים אחריהם, ודרשו מהם לנעול את הדלת. המתלוננים ביקשו מהנאשמים לעזוב את הבית אך אלה סרבו, וכנסו לחדר הילדים בבית ונשארו שם, עד שנלכדו על ידי המשטרה.

תסקירי שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 עולה כי הנאשם 1 בן 32, נשוי מזה 9 שנים, אשתו עקרת בית, והוא אב לחמישה ילדים בגילאי שנה עד 6 שנים. עובד מאז שחרורו ממאסר למעלה משלוש שנים כמפעיל מכונות בחברה לעבודות עפר, ומתגורר עם משפחתו בעיר רמלה. בהיותו בן 10 נפטרה אמו מדום לב, אביו התקשה לגדל אותו ואת אחיו והוא עבר למסגרת חוץ ביתית עד הגיעו לגיל 14 שנים. בהמשך הוצא לפנימייה בעכו עד גיל 18 שנים, וחווה עזובה ונטישה על ידי אביו.

קרובי משפחה מצד אמו הגיעו לעתים רחוקות לבקרו. עם סיום שהותו במסגרות החלה התדרדרות, החל לנהל אורח חיים עברייני שכלל קשרים שוליים והתמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים, וריצה עונש מאסר בפועל. לדבריו, עם כניסתו למאסר בשנת 2013 נגמל משימוש באלכוהול ובסמים, השתלב בהליך טיפול בתחום האלימות ושליטה בכעסים. בהמשך פנה מיוזמתו לתכנית שיקומית ב"התחלה חדשה" במהלכה השתלב בקבוצות טיפוליות בתחום הסמים והאלכוהול, ומטופל במסגרת זו גם כיום במקביל לשיקומו התעסוקתי.

תאר קשר רופף עם אביו ואחיו, אשר חלקם מעורבים בפלילים ואף מרצים עונשי מאסר.

לחובתו 5 הרשעות קודמות משנת 2001 בגין עבירות נשק, אלימות, עבירות מס וסמים, והוא נדון בין השאר לשני מאסרים. מלבד התיק דנן לא נפתחו לנאשם 1 תיקי מב"ד נוספים.

ביחס לעבירה מסר כי נהג ברכב הרשום על שם אשתו, וכי צרך יחד עם הנאשם 2 כמות מוגברת של אלכוהול. מתייחס להתנהלותו באופן ביקורתי כאשר לתפיסתו התבגר מאז ומצליח להציב גבולות ולהתרחק ממצבי סיכון וסביבה עבריינית.

מעו"ס "התחלה חדשה" נמסר כי להערכתם ערך הנאשם 1 שינוי משמעותי באורח חייו, חזר בתשובה והתקרב באופן מתון לדת, הוא מנהל תקשורת מיטיבה עם סביבתו, מזהה מצבי סיכון ומתמודד באופן נורמטיבי. ניתק קשרים שוליים, בדיקות השתן שמסר נקיות והוא מדווח על הימנעות משתיית אלכוהול.

להתרשמות שירות המבחן לטיפול בקהילה השפעה חיובית על מצבו ותפישותו של הנאשם 1, ובנסיבות אלה ההמלצה היא להטיל עליו ענישה שיקומית של צו מבחן למשך שנה, במהלכו יעקבו אחר הטיפול במרכז "התחלה חדשה", ותבחן אפשרות שילובו בסדנה בשיתוף עמותת "פעמונים" לרכישת כלים להתנהלות כלכלית נכונה. כן הומלץ על ענישה שתמחיש את חומרת העבירות במסגרת מאסר בעבודות שירות, והומלץ כי ביחס למשך עבודות השירות ילקחו בחשבון מצבו התעסוקתי, הכלכלי והמשפחתי.

6. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הלה בן 24 שנים, נשוי מזה 6 שנים ואב לשני ילדים בני שנתיים וחצי שנה. אשתו בהריון מתקדם. מתגורר כיום ברמלה ועובד תקופה קצרה עם אביו בעבודות ריצוף. במשפחת המקור הוא הבכור מבין 5 אחים, אמו נפטרה כשהיה בן 6, אביו התקשה לגדלו ובגיל 11 עבר עם אחד מאחיו לפנימייה. אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז, הישגיו הלימודיים היו נמוכים והוא השלים 10 שנות לימוד ללא בגרות. חווה עזובה נפשית עקב נטישת האב, שלא גידל אותם ולא היווה דמות מכוונת ותומכת. הנאשם 2 הגיע לשירות המבחן עקב תיק קודם (הרשעה בעבירת גניבה והשגת גבול פלילית) וגובשה עבורו תכנית של"צ, אולם עקב התנהלות בעייתית ואי עמידה כנדרש בביצוע הצו, הופקע הצו והוטל תחתיו קנס.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית קיבל הנאשם 2 אחריות על התנהגותו, הביע חרטה, ומסר כי ברקע למעשים התמכרותו לאלכוהול, תאר צריכה משמעותית וער באופן ראשוני לאלמנטים של אלימות והתנהגות אימפולסיבית בהשפעת האלכוהול. הנאשם 1 הינו חבר ילדות שלו, קיימת ביניהם דינמיקה בעייתית, התנהלות פורצת גבול, חיפוש אחר ריגושים וצריכת אלכוהול. לדבריו הם צרכו אלכוהול בבית והחליטו לצאת לסיבוב, ולאחר שהשוטר כרז להם לעצור הם פחדו, נלחצו והמשיכו בנסיעה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם 2 מאופיין בדימוי עצמי וגברי ירודים ולא לקח חלק בטיפול הנדרש במצבו.

נוכח ההליכים המשפטיים הביע כיום מוטיבציה להשתלב בטיפול גמילה, ולהערכת שירות המבחן, בשים לב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, לחרטה שהביע, להבנה הראשונית לקשייו ולנכונות להשתלב בטיפול - שיש בו להשפיע באופן ממתן על התנהגותו - הומלץ על דחייה לתקופה של 3 חודשים על מנת לבחון שילובו בטיפול.

ראיות לעונש

7. ב"כ המאשימה הגישה לעיוני גיליון הרשעות קודמות פלילי ותעבורתי בעניינם של הנאשמים. לחובת הנאשם 1 חמש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סמים ונשק והוא ריצה שני עונשי מאסר בפועל (בני 10 ו-7 חודשים). כמו כן לחובת הנאשם 1 הרשעת תעבורה אחת שהתיישנה (משנת 2008) בגין עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף.

לחובת הנאשם 2 הרשעה אחת בגין עבירות גניבה והסגת גבול פלילית, שנעשו עובר למעשים המתוארים בעניינו (ספטמבר 2013), כאשר צו של"צ שניתן בעניינו ביום 25.5.16 הופקע חודשיים לאחר מכן ונקבע תחתיו קנס בסך 7,000 ₪.

8. מטעם הנאשם 1 הוגשה חוות דעתו של עו"ס דנ ג ד ממרכז "התחלה חדשה", אשר אף העיד לפני כי הכיר את הנאשם 1 עת היה הלה אסיר ברישיון. בקרב משפחתו הקרובה נחשף הנאשם 1 להתמכרויות ולמעשים פליליים ועל כן הוצא הנאשם 1 מבית משפחתו כחלק מתהליך השיקום, החל לנהל חיי משפחה תקינים, שולב בעבודה והמשיך להגיע לשיחות פרטניות ולקבוצה טיפולית אחת לשבוע. במסגרת שיקומו לקח אחריות על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, על אף חרדה מפני האפשרות לחזור לבית הסוהר, דבר שעלול להמיט אסון כלכלי ומשפחתי על הנאשם 1. להתרשמותו ניכר כי הנאשם 1 עבר שינוי משמעותי באורח חייו.

9. כן העיד מר אחמד אבו חלאוה, מעסיקו של הנאשם 1, אשר מסר כי הכיר את הנאשם 1 מילדות. הלה עובד אצלו בתחזוקה בעבודות עפר, השתנה לגמרי, בחור רציני וחרוץ בעבודה, יצא לקורס על מנת לקבל רישיון לנהיגה בטרקטור, וממוקד בפרנסת משפחתו.

טעוני ב"כ הצדדים

10. ב"כ המאשימה עמדה על כך שהנאשמים הודו לאחר שנשמעה פרשת התביעה במלואה. הנאשם 1 נהג ברכב אף שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ולצידו ישב הנאשם 2.

שוטרים שזיהו אותו כרוזו לו לעצור אולם הוא החל בנסיעה פרועה תוך סיכון חיי אדם, כאשר במהלך נסיעתו פנה לדרך עפר, עקף כלי רכב בשוליים במהירות של 100 קמ"ש, סטה בין נתיבים בצורה חדה, עבר ברמזור אדום ונסע בניגוד לכיוון התנועה. בשיא המרדף עצר את הרכב ליד בית ברמלה וללא הסכמת המתגוררים בו נכנסו פנימה ואף שנתבקשו לעזוב לא עשו כן עד שנעצרו על ידי המשטרה.

בשים לב לחומרת המעשים, לסיכון המשתמשים בדרך, גובר האינטרס הציבורי בהרתעה ועל כן מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר.

לנאשם 1 חמש הרשעות קודמות בעבירות נשק, סמים, אלימות, תקיפת שוטר, קשר לפשע, סחיטה באיומים, עבירות מס ועוד. לאחר ביצוע העבירות נשוא תיק זה, נדון אף לעונש מאסר בפועל. יחד עם זאת, הנאשם 1 שוחרר שחרור מוקדם ושולב בשיקום בו התמיד משך כשנה, והתסקיר בעניינו חיובי. בשים לב לכך ולחלופי הזמן מעת האירוע עצמו, עתירת המאשימה בעניינו היא לסטות בעניינו סטייה קלה מהמתחם ולהשית עליו עונש של שנתיים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילה.

לעומתו, הנאשם 2 לא השתלב עד כה בטיפול ועל כן אין מקום לסטייה דומה בעניינו. לנאשם 2 עבר פלילי בעבירת גניבה והסגת גבול, של"צ שהוטל עליו הופקע עקב התנהלות בעייתית ואי עמידה בתנאי הצו, מתסקיר שירות המבחן עולה קושי בוויסות דחפים, התנהלות אימפולסיבית וחסרת גבולות. מודעות ראשונית לבעייתיות הקשורה בצריכת אלכוהול. בעניינו עתרה המאשימה להשית את הרף הנמוך במתחם: 3 שנות מאסר, מאסר מותנה, פסילה וקנס.

כתימוכין לעתירתה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה כדלקמן:

ע"פ 542/15 **מוחמד בזיאן נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות שלקבלת רכב גנוב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה בכוונה מחמירה, אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש ונחבל אדם, שלל עבירות החמורות יותר מנסיבות עניינו. המערער היה בן 19 ולאחר שהעמיס לרכבו אופנוע גנוב נמלט מניידות בנהיגה פרועה במהלכה פגע בשמונה מכוניות וניידות. נקבע מתחם עונש שבין 3 ל-6 שנות מאסר, ועל המערער הוטלו 5 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

גם בת"פ (מחוזי מרכז) 25386-08-14 **מדינת ישראל נ' עיסא** אליו הפנה ב"כ המאשימה דובר בנסיבות חמורות יותר, של הסעת שוהים זרים, התנגדות בכוח למעצר, תקיפת שוטרים, וגרימת נזק לרכוש ולאדם בנהיגה בקלות ראש, והושתו 5 שנות מאסר.

בת"פ (מחוזי מרכז) 41002-12-13 **מדינת ישראל נ' זוהיר סלאמה** נגרמה תאונת דרכים, הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד אשר ריצה עונשי מאסר ממושכים, והושתו עליו 5 שנות מאסר.

11. ב"כ הנאשם 1 טען כי האירוע היה ספונטני ולא מתוכנן, בסופו של דבר לא נגרם נזק לא לרכוש ולא לאדם, ומתחם הענישה צריך להיות מתון יותר. כן עתר ב"כ הנאשם 1 לאמץ את המלצות שירות המבחן, לסטות ממתחם העונש ההולם ולהטיל על הנאשם 1 עונש של עבודות שירות וצו מבחן. זאת בשים לב לשיקולי שיקום ולחלופי הזמן המשמעותי, בשים לב לכך שהמאשימה הגישה כתב אישום בחלופי למעלה משנה מאז המעשים, ובשים לב לכך שכיום חלפו 5 שנים מאז המעשים. הנאשם 1 ניצל את תקופת מאסרו (הקודם) והשתלב בטיפול משמעותי. הוא כיום אב לחמישה ילדים, מוסר בדיקות שתן נקיות והרושם הוא שבחר לעשות שינוי משמעותי באורח חייו, טיפל בהתמכרותו, עובד, לא נפתחו נגדו תיקים, על כן יש להימנע משליחתו למאסר, העלול לחבל בתהליך השיקום ולפגוע באופן לא מידתי בנאשם ובבני משפחתו.

כתימוכין לעתירתו הפנה ב"כ הנאשם 1 לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 5611/16 **נועם סלב נ' מדינת ישראל** - המערער, בגיר צעיר, הורשע בקשירת קשר לפשע ובניסיון שוד של סניפים של בנק הדואר בצוותא עם אחר, באמצעות אקדח דמה וחפץ חד. המערער שולב בשיקום, עקב התדרדרות במצבו הנפשי אושפז במחלקה פסיכיאטרית ובהמשך שוחרר למסגרת מתאימה במרכז לבריאות הנפש.

תסקירי שירות המבחן מצאו שהמערער אינו מאופיין בקווי אישיות עברייניים מבוססים, דגימות שתן שמסר

נקיות וההערכה היא שכליאתו תפגע בהתקדמות שהושגה.

בית המשפט העליון התרשם כי פוטנציאל השיקום של המערער משמעותי, ומצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש, בשים לב לגילו, להעדור עבר פלילי ולכך שהתמיד למעלה משנה בטיפול פסיכיאטרי ואף שולב בתעסוקה. בנסיבות אלה הושתו על המערער 6 חודשי עבודות שירות וצו מבחן לתקופה של שנה.

ב. ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן** - המשיב הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וקבלת דבר במרמה. האירועים התרחשו 7 שנים עובר לגזה"ד, עת היה המשיב חייל, ומעורבותו נלמדה עקב פיענוח ממצאי DNA מהזירה. מטעמי חלופ הזמן ושיקומו של המשיב הוחלט שלא לקטוע את תהליך השיקום והושתו עליו 6 חודשי עבודות שירות וצו מבחן לתקופה של שנה.

ג. ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זין חמדי** - המשיב גרוש בן 21 ואב לילד, הורשע בסיכון חיי אדם והסעת 25 שוהים בלתי חוקיים, לאחר שנסע במהירות גבוהה בין נתיבי הנסיעה, חצה קו הפרדה לבן וניסה לפגוע בניידת ולהסיטה לשול. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשים ועונשו של המשיב הועמד על 20 חודשי מאסר בפועל.

כן הפנה ב"כ הנאשם 1 לתזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת בענישה), תשע"ו-2015 בו הוצע בין היתר לאפשר חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם מקום שחלף "זמן ניכר במיוחד מעת ביצוע העבירה".

12. ב"כ הנאשם 2 טען כי חלקו של הנאשם 2 במעשים היה פאסיבי, עת ישב ליד הנהג. אף שהנאשם 2 הורשע מכוח דיני השותפות בעבירות, הרי ששליטתו על הרכב כמעט ולא הייתה, וניתן להצביע על קרבה לסייג לאחריות פלילית. כמו כן עמד ב"כ הנאשם 2 על פער הגילאים בין הנאשם 1 לנאשם 2, שעומד על 8 שנים.

הנאשם 2 היה בן 19 בזמן האירועים, הוא התייתם מאם בגיל 6 ולאחר שאביו נישא בשנית לא היה עמו עוד בקשר. הוא היה בפנימייה ונפלט עקב הישגים נמוכים. נטען כי לא היתה לו הזדמנות ממשית לשיקום עד שנפגש לאחרונה עם שירות המבחן.

בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם 2 לקבוע מתחם שמתחיל מרף תחתון של עבודות שירות, ולהטיל על הנאשם 2 עונש בתחתית המתחם.

13. הנאשם 1 בדברו האחרון מסר כי ביצע את העבירות כשהיה לדבריו 'ילד'. הוא התייתם מאם בגיל צעיר, אביו נישא מחדש ולא גידל אותם, ועל כן הוא נדד בין פנימיות. במהלך מאסרו הכיר את העובד הסוציאלי דני לו הוא קורא 'אבא', והלה סייע לו ללכת בדרך הישר. הוא מאושר עם ילדיו שהגדולה בהם בת 6 והקטן בן 9 חודשים.

14. הנאשם 2 ביקש שלא לומר דבר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

15. הנאשמים הורשעו במספר עבירות המהוות מעשה עבירה אחד. בהתאם לכך, אקבע מתחם עונש הולם אחד. אציין, כי המתחמים יהיו שונים עבור שני הנאשמים, בשים לב לכך שהנאשם 1 הורשע בנוסף בעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

16. ביום 12.12.12 בשעות הלילה נהג הנאשם 1 ברכב בעיר רמלה מבלי שהוכשר מעולם לנהיגה. במעשים אלה הביע זלזול בחוק, והעמיד בסיכון את כלל המשתמשים בדרך.

יחד עם הנאשם 1 היה ברכב הנאשם 2, ולאחר ששוטרים סימנו להם לעצור, התעלמו השניים מהבקשה והחלו בנהיגה פרועה, שהעמידה בסיכון את חייהם של המשתמשים בדרך, כאשר נהגים נאלצו לבלום ולסטות מנתיב נסיעתם, או לעלות על המדרכה על מנת להימנע מפגיעה, והולכי רגל נאלצו לקפוץ על מכוניות חונות על מנת להימנע מפגיעה.

לאחר כל אלה, עצרו הנאשמים את הרכב ליד בית מגורים ונכנסו לבית ללא הסכמת בעלי הבית, ואף שבעלי הבית סרבו לדרישתם להסתירם במקום, נכנסו הנאשמים לחדר הילדים בבית והסתתרו בו עד שנלכדו על ידי המשטרה.

בעשותם את האמור סיכנו הנאשמים את שלום הציבור ובטחונם - בפרט את שלומם של ציבור המשתמשים בדרך - נהגים והולכי רגל גם יחד; כמו כן פגעו במעמדם ובתפקידם של שוטרי משטרת ישראל האמונים על שמירת החוק והסדר במרחב הציבורי ופגעו בקניינם, בפרטיותם ובתחושת הביטחון של בני המשפחה בביתם-מבצרם של כאשר חדרו לביתם בשעת לילה ללא רשות.

מאידך יש להתחשב בכך שבפועל לא נגרם נזק לאדם או לרכוש עקב נהיגתו של הנאשם 1. כן יש להתחשב בכך שהמעשים בוצעו על רקע צריכת אלכוהול על ידי הנאשמים, וכי לא בוצעו עבירות נלוות (רכוש/הסעת שב"ח).

17. בית המשפט העליון עמד על חומרתה של עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפוגעת ביכולת המשתמשים בדרך לנוע בה בבטחה, ומבטאת בריונות וזלזול בשלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך כמו גם בזלזול בהוראות החוק ובצייתנות לגורמי אכיפת החוק.

בע"פ 7798/08 **מדינת ישראל נ' שביקוב** ציין כבוד השופט לוי כך:

"...אנו עדים בשנים האחרונות לתופעה חמורה נוספת, ששוב אינה נחלתם של יחידים. נהגים שנדרשים על ידי שוטרים לעצור, אם לבדיקה שגרתית או כתוצאה מביצוע עבירת תעבורה, נמלטים בנסיעה מהירה, וכתוצאה מכך מתפתח מרדף בו מסכנים הרודפים, הנרדמים ואזרחים תמימים את חייהם. נוכח מציאות קשה זו נדרשו בתי המשפט להרים את תרומתם לביעור תופעה זו, בה כרוכים לא רק סכנה לכלל, אלא גם זלזול מופגן ובוטה בחוק ובאלה ששוקדים על אכיפתו. לפיכך, הנחה בית משפט זה את הערכאות הדיוניות להחמיר בעונשם של נהגים נמלטים..."

18. ביחס לעבירה של סיכון חיי אדם נקבעה רמת ענישה בת 4 שנות מאסר בפועל בע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' סלמאן אבולקיעאן**, ובתי המשפט נקטו מאז בענישה דומה, ראו למשל ע"פ 5619/13 **מסרואה נ' מדינת ישראל**, ע"פ 7222/13 **סלאמה אלוג' נ' מדינת ישראל**, ע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נ' חסונה**, ע"פ 3757/12 **מחראב נ' מדינת ישראל**, ע"פ 2499/14 **אלנבארי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 542/15 **מוחמד בזיאן נ' מדינת ישראל**.

19. בשים לב לרמת הענישה הנוהגת ולנסיבות המקרה דנן, אני קובעת כי מתחם הענישה בעניינו של הנאשם 1 נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

20. בעניינו של הנאשם 2 - יש לקחת בחשבון בקביעת המתחם את העובדה שהוא לא נהג בפועל ברכב, כי אחריותו למעשים נלמדה במקרה זה מכוח דיני השותפות וכי ישנם מקרים דומים למקרה זה בהם הוגשו על ידי הפרקליטות כתבי אישום בגין עבירות קלות יותר (ראו למשל את גזר דיני בת"פ 53035-02-14 בעניין בזיאן, את גזר דינו של כבוד השופט רומנוב בת"פ (י-ם) 14471-07-16 בעניין נסים חדאד). בנסיבות אלה מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע בין עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

סטייה מהמתחם מטעמי שיקום - הנאשם 1

21. בטרם קביעת העונש בתוך המתחם עלי לבחון האם יש מקום לסטייה מהמתחם מקום ש"הנאשם השתקם" או "יש סיכוי של ממש שישתקם". במקרה כזה, על בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם "לפי שיקולי שיקומו", וכן רשאי הוא "להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן".

22. נסיבותיו הקשות של הנאשם 1 פורטו בתסקיר שירות המבחן, הלה התייתם בגיל צעיר וגדל במסגרת חוץ ביתית, לאחר שסיים את שהותו במסגרות החלה התדרדרות במצבו והוא החל לנהל אורח חיים עברייני ולצרוך סמים. לחובתו כאמור חמש הרשעות קודמות בגין ריצה עונשי מאסר. לאחר ביצוע העבירות נשוא תיק זה, בשנת 2013, ריצה הנאשם 1 עונש מאסר, במהלכו נגמל משימוש באלכוהול ובסמים והשתלב מיוזמתו בתכנית שיקומית במסגרת "התחלה חדשה". כתב האישום בתיק זה הוגש למעלה משנה לאחר ביצוע העבירות (בחודש ינואר 2014) בתקופה בה הנאשם 1 לווה ע"י עו"ס דנ ג ד ממרכז "התחלה חדשה", ולהערכת הצוות הטיפולי ערך שינוי משמעותי באורחות חייו, שומר על אורח חיים דתי, משולב במקום עבודה בו הוא מוערך ועובר הכשרות לצורך קידום. בנסיבות אלה לקח הנאשם 1 אחריות על מעשיו, על אף חששו מפני האפשרות לחזור לבית הסוהר.

בעדותו לפני הוסיף עו"ס גולד ומסר כי להערכתו החזרתו של הנאשם 1 לבית הסוהר בשלב הנוכחי עלולה להמיט אסון כלכלי ומשפחתי על הנאשם 1, המונה את אשתו וחמשת ילדיו הקטנים. שירות המבחן אף הוסיף, כי דגימות שתן שמסר הנאשם 1 נקיות ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. בנסיבות אלה, המלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם 1 ענישה שיקומית.

23. אציין כי התרשמותי כהתרשמות שירות המבחן ועו"ס גולד. אף שאין להתעלם מחומרת המעשים שביצע הנאשם 1, הרי שהמעשים בוצעו בשלהי שנת 2012 ולמרבה המזל לא היו נפגעים כתוצאה מהמעשים. כתב האישום הוגש למעלה משנה לאחר מכן. בין לבין השתלב הנאשם 1 מיוזמתו בהליך טיפולי אותו השלים לשביעות רצון מטפלו, הוא נטל אחריות על מעשיו ומצוי כעת במקום שונה בחייו. החזרתו אל מאחורי סורג ובריה עתה הינה בעלת פוטנציאל להסב לו יותר נזק מאשר שיש בה כדי להועיל לטובת הציבור בענישתו. חיזוק להתרשמותי זו נעוץ בכך שלא נפתחו כנגד הנאשם 1 תיקים נוספים; שבחלוף הזמן נולדו ילדיו הקטנים; ובכך שהשתלב בעבודה לשביעות רצון מעסיקיו ודומה שעלה על דרך המלך.

בנסיבות אלה, מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם ולאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו.

גזירת העונש בתוך המתחם - הנאשם 2

24. שונה המצב בעניינו של הנאשם 2, אשר על אף חלוף הזמן מעת האירועים לא מצא לנכון עד כה להשתלב בהליך טיפולי.

25. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם 2 בתוך המתחם עלי להתחשב בנסיבות חייו הקשות, ובהן העובדה שהתייתם מאמו בגיל צעיר וגדל אף הוא במסגרת חוץ ביתית. הנאשם 2 היה בן 19 בזמן האירועים וכעת הוא נשוי, אב לשני פעוטות ואשתו בהריון מתקדם. הנאשם 2 נטל אחריות למעשיו, הביע חרטה ונכונות להשתלב בטיפול, ולא ריצה עונשי מאסר בעבר. כן נתתי דעתי למידת הפגיעה הצפויה של העונש בנאשם 2 ובבני משפחתו.

26. בנסיבות אלה אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1

- א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי בסך ₪ 1,000 למשפחת אלעג'ו (הפיצוי ישולם לגברת שפא אלעג'ו, עדת תביעה 7).

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו.

לנאשם 2

- א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למשפחת אלעג'ו (הפיצוי ישולם לגברת שפא אלעג'ו , עדת תביעה 7).
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פינק, הנאשם 1 וב"כ עו"ד ברגמן , הנאשם 2 וב"כ עו"ד רואן חאג' יחיא.